సైన్స్ ఫిక్షన్ కథ-3

నేనెవరిని?

'సూర్యుడు పశ్చిమాన ఉదయిస్తున్నాడు' అద్భుతమైన, అసంభవమైన ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే అనిర్వచనీయమైన ఆనందం కలుగుతోంది. అసలు ఆ చూస్తున్నది 'నేనేనా' అన్న భావన మనస్సులో కలుగుతుంటే ఇంత అద్భుతాన్ని చూసిన తరువాత మళ్లీ మామూలు దృశ్యాలను చూడాల్సి వస్తుందన్న ఆలోచన దీన్ని మరింత అపురూపం చేస్తోంది. మరపురానంతగా కళ్లనిండా, మెదడు నిండా నింపుకోవాలని అనిపిస్తోంది.

పశ్చిమం నుండి ఉదయిస్తున్న సూర్యుడు కాస్త పైకి వచ్చి ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు ఆగి మళ్లీ నెమ్మదిగా క్రిందకి దిగిపోసాగాడు.క్షణాల్లో ఆకాశం చీకటిగా అయిపోయింది.

జీవితంలో ఆనందాలన్నీ క్షణికమే. కానీ ఆ క్షణికమైన ఆనందానుభూతి కోసం జీవితాంతం కష్టాలు పడేందుకు సిద్ధం అవుతాము. ఆనందంలో అంత ఆనందం వుంది మరి!

"ఇదెలా సాధ్యం?"

కన్నార్పకుండా ఆవైపే చూస్తూ అడిగాడు వికృత్. అతడు బుధగ్రహం నుంచి వచ్చాడు. అతడికి భూలోకంలోని వింతలు చూపడం నా బాధ్యత.

"భూమి పడమటి నుంచి తూర్పువైపు తన చుట్టూ తాను తిరుగుతుంది. కాబట్టి సూర్యుడు తూర్పున ఉదయిస్తాడు. పశ్చిమాన అస్తమిస్తాడు. ఇందుకు వ్యతిరేకంగా సూర్యుడు పశ్చిమాన ఉదయించాలంటే భూమి తూర్పు నుంచి పశ్చిమం వైపు తిరగాలి" డైరీలో చూస్తూ అడిగాడు.

నవ్వాను.

"నీకు ఎస్కలేటర్ చూపించాను కదా. అది పైకి వెళ్తుంటే మనం క్రిందకు వెళ్లాలనుకో... ఎస్కలేటర్ పైకి వెళ్లే వేగం కన్నా వేగంగా క్రిందకు దిగాలి. లేకపోతే ఎస్కలేటర్‌తోపాటు మనమూ పైకి వెళ్తాం"

"అవును"

"ఇప్పుడు మనం భూమి పశ్చిమం నుంచి తూర్పువైపు తిరిగే వేగంకన్నా ఎక్కువ వేగంతో తూర్పునుంచి పశ్చిమానికి ప్రయాణించామనుకో. మనం పశ్చిమాన ఉదయించే సూర్యుడిని చూడవచ్చు. ఇలా వేగంగా ప్రయాణించగలగడం భూమధ్యరేఖ దగ్గర కన్నా ధృవ ప్రాంతాలలో వీలుగా వుంటుంది"

"నాకు అర్థమయింది. భూమధ్యరేఖ దగ్గర చుట్టు కొలత దాదాపుగా 40,000 కి.మీ వుంటుంది. అంటే భూమధ్యరేఖ మీద వున్న ఒక చుక్క 24 గంటలకు 40,000 కి.మీ ప్రయాణిస్తుందన్నమాట. అదే ధృవ ప్రాంతాలలో భూమి చుట్టు కొలత తక్కువగా వుంటుంది కాబట్టి, 24 గంటలలో అక్కడి చుక్క ప్రయాణించే దూరం తక్కువే వుంటుంది. అంటే వేగం తగ్గినట్టే కదా. ఈ వేగాన్ని అధిగమించడం సులువు" గొప్ప సమస్య చిక్కుముడి విప్పినట్లు గర్వంగా నవ్వాడు వికృత్.

"ఇప్పుడు నీకు మరో వింత చూపిస్తాను. అర్ధరాత్రి మధ్యాహ్నపు సూర్యుడిని చూపిస్తాను" అంటూ మా జెట్ నడిపే రోబోకి ఆదేశాలివ్వబోయాను. ఇంతలో ప్లాస్మా ఫోన్ మోగింది. తెరపై చీఫ్ కనిపించాడు.

"చంద్రకాలనీలో ఏదో సమస్య వచ్చింది. నువ్వు వెంటనే బయలుదేరు. వికృత్ బాధ్యత నేను వేరే వారికి అప్పగిస్తాను" ప్రక్కన వున్న వికృత్‌కి అర్థం కాకూడదని కోడ్ భాషలో చెప్పాడు చీఫ్.

'అంటే నిజంగా ఏదో తీవ్ర ప్రమాదమే అన్నమాట' అనుకున్నాను. వెంటనే జెట్‌ను క్రిందకు దిగమని ఆదేశాలిచ్చాను. వికృత్ ప్రశ్నార్థకంగా నావైపు చూసాడు.

"నాకు వేరే పని వచ్చింది"

అర్థమైనట్లు తల ఊపాడు వికృత్. కానీ అప్పటికే నా మనసు చంద్రమండలం వైపు వెళ్లిపోయింది.

ఇరవై రెండవ శతాబ్ది ఆరంభానికల్లా శాస్త్రవేత్తలు చంద్రమండంలో కాలనీలు నిర్మించడం ఆరంభించారు. భూగ్రహ పరిస్థితులలో ఇమడని వారిని ఈ కాలనీలకు పంపేవారు. సరదాకని వెళ్లినట్లు వెళ్లిన వారు అక్కడి పరిస్థితులకు తట్టుకోలేక వారాల్లో తిరిగి రావడం జరిగింది.

మళ్లీ వాళ్ళు చెప్పినట్లు వినకపోతే చంద్రమండలం పంపుతానని బెదిరించేవారు. ఇలా చంద్రమండలం వెళ్లినవారు కొందరు అక్కడే స్థిరపడి భూమితో విడిపోవాలని అప్పుడప్పుడు ప్రయత్నించడం, నేను వెళ్లి వాళ్లని సముదాయించడం, ఆపై నెమ్మదిగా, వ్యతిరేకంగా మాట్లాడినవాళ్ల మెదడుని ట్యూన్ చేసుకుని వచ్చిన నేను వాళ్లని ఆలోచనలేని వాళ్లని చేయడం జరుగుతూ వస్తోంది. అందుకే నాకు 'చంద్రమండలం స్పెషలిస్టు'గా ముద్ర వేసారు. అక్కడే ఏ సమస్య వచ్చినా నన్నే పిలుస్తారు.

కస్తూరి మురళీకృష్ణ

జెట్ భూమిని తాకగానే బయటపడ్డాను. ఎదురువచ్చిన అసిస్టెంట్ చేతిలో వికృత్ మెదడులోని ఆలోచనల విశ్లేషణకు సంబంధించిన చిప్ ఉంచాను. ఒకప్పుడు మానసికవైద్యులుండేవారట. కానీ నేను కొత్త పద్ధతి కనుక్కున్నప్పటి నుంచీ ఆ అవసరం లేకుండా పోయింది. నేను ('నానో' అన్న పదం అతి 'చిన్న'ను సూచిస్తుంది. ఒక నానోమీటర్ అంటే మీటర్‌లో బిలియన్ వంతు. అంటే ఒకటిలో 1000000000వ వంతు. దీన్ని 10-9గా సూచిస్తారు) నానో ఎలక్ట్రాడ్లను ఎదుటివారి మెదడుకు అతికిస్తారు. వారి మెదళ్లలో జరిగే ప్రతి స్పందన నాకు తెలుస్తుంది. దాంతో వారి ఆలోచనలు గ్రహించి దుష్టపు ఆలోచనలు చేసేవారిని ముందుగానే పసిగడతాను.

నేను ఎలక్ట్రాడ్లను ఎదుటివాడి మెదడులో వారికి తెలియకుండా ఎలా ప్రవేశపెడతానో ఎవరికీ అర్థం కాదు. అదే నా గొప్పతనం. నేను నా గదిలోకి వెళ్లి చంద్రమండలానికి తగ్గ దుస్తులు వేసుకుని నా కిట్ బ్యాగ్ తీసుకుని బయటకు వచ్చేసరికి రాకెట్ సిద్ధంగా ఉంది. దారిలో వికృత్ మెదడును ట్యూన్ చేసుకుంటున్నవాళ్ళు కనిపించారు. 'గుడ్ ఇక వికృత్ మెదడు తమకు తెరిచిన కిటికీ వంటిది' అనుకుంటూ రాకెట్ చేరుకున్నాను. క్షణాల్లో భూమి వదిలి అంతరిక్షంలోకి ఎగిరింది రాకెట్.

★★★

ఎన్నిసార్లు చంద్రమండలంలోకి అడుగుపెట్టినా కొత్తగానే వుంటుంది. నీలి ఆకాశానికి అలవాటుపడినవాళ్ళు నల్లటి ఆకాశానికి అలవాటు పడడానికి మానసికంగా సమయం పడుతుంది. ఆపై ఆకర్షణ శక్తి, భూఆకర్షణ శక్తిలో మూడవవంతు ఉండడంతో బరువు తక్కువ ఉండే స్థితికి అలవాటు పడాల్సి వస్తుంది. భూమిలోలాగా చేతులు కాళ్ళు, వేగంగా కదిల్చే వీలుండదు.

అలవాటు ప్రకారం వేగంగా కాళ్లెత్తి అడుగులు వేస్తే ఇక్కడ క్రింద పడే ప్రమాదం లేదు. కానీ అందరి హేళనకు గురి కావాల్సి వస్తుంది. జాగ్రత్తగా అడుగులు వేస్తున్న నా దగ్గరకు చంద్రమండల వ్యవహారాల ఇన్‌ఛార్జ్ వినోద్ గెంతుకుంటూ వచ్చాడు. నిజానికి చంద్రమండలంలో మామూలుగా నడవ

డంకన్నా ఇలా గెంతుకుంటూ వెళ్లడమే హాయి. వినోద్ ముఖం చూడగానే సమస్య గంభీరమైనదని అర్థమయింది.

"కొన్ని వింత అనారోగ్య సమస్యలు వస్తున్నాయి" ఉపోద్ఘాతం లాంటివేవీ లేకుండా సూటిగా ఆరంభించాడు వినోద్.

"ఏమిటీ సమస్య?" అడిగాను.

"అదే అర్థం కావడంలేదు. వ్యక్తులు విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. హఠాత్తుగా స్పృహ కోల్పోతారు. కానీ వారిలో ఎటువంటి లోపం కనబడదు. మన తోటే ఉంటారు. కానీ మన లోకంలో ఉన్నట్లు కనబడరు"

"అంటే మానసిక.."

నా మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డువచ్చాడు వినోద్.

"శరీరం కూడా విచిత్రంగా ఎదుగుతోంది"

"అంటే?"

ఎదుగుదలలో ఓ పద్ధతి లేదు. నిజానికి ఆకర్షణ శక్తి తక్కువ వున్నచోట ఎదుగుదల ఎక్కువే వుంటుందన్నది నిజమే అయినా (అంతరిక్షంలో ఎక్కువ కాలం భారరహిత స్థితిలో ఉన్న వ్యోమగాములు పొడవు పెరుగుతారు) ఈ ఎదుగుదల మాత్రం విచిత్రంగా ఉంది" తాను చూసినదాన్ని వివరించలేకపోతున్నాడు వినోద్ అని అర్థం అయింది నాకు.

"ఇలా ఎంతమంది ఉన్నారు?" ప్రశ్నించాను.

"ప్రస్తుతానికి ఐదుగురు"

"వాళ్లకు సంబంధించిన వివరాలన్నీ ఇవ్వండి. ముందు ఆ ఐదుగురిని చూపించండి" విచిత్రమైన ఎదుగుదల ఏమిటో తెలుసుకోవాలని కుతూహలం ఉంది నాకు. చంద్రమండలం వంటి కొత్తగా కాలనీలు ఏర్పరుస్తున్న ప్రాంతంలో ఏదైనా లక్షణం ఇద్దరు ముగ్గురిలో కనబడినా దాన్ని తీవ్ర ప్రమాదంగా పరిగణిస్తాను. ఎందుకంటే ఇంకా పూర్తిగా పరిచయం కాని వాతావరణంలో ఎన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా తక్కువే. ఏ వ్యాధి ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుందో ఊహించలేం. 'చిన్నపాము నైనా పెద్దకర్రతో కొట్టాలి' అన్న సామెతను అనుసరించడం క్షేమకరం. అప్పుడప్పుడు ఇటువంటి పాతసామెతలు చెప్తూ అందరినీ భయపెడుతూంటాను నేను.

నన్ను ఆ ఐదుగురిని ప్రత్యేకంగా ఉంచిన గదిలోకి తీసుకెళ్లాడు వినోద్. గాజు అద్దాల్లోంచి వాళ్లని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాను. మామూలుగానే ఉన్నారు. వింత ఎదుగుదల ఏమీ లేదు. వినోద్‌వైపు తిరిగి అదే అడగబోయాను.

అంతలో ఆగిపోయాను. టీవీలో భూమి నుంచి ప్రసారమవుతున్న కార్యక్రమాన్ని చూస్తున్న ఆ వ్యక్తి, తనవైపు పాకుతూ వస్తున్న ఆ జీవిని తెరమీద నుంచి దృష్టి మరల్చకుండా చేతిని

వెనక్కు తిప్పి దూరంగా తోసేశాడు. అతని దృష్టి టీవీ మీదనుంచి కదలలేదు. మరి వెనుకనుంచి వస్తున్న ఆ జీవిని ఎలా చూశాడు? నేను వినోద్ వైపు చూశాను. వినోద్ తల ఊపాడు.

"నిద్రలో ఉన్న వ్యక్తి గాఢనిద్రపోతూనే, గదిలోకి ప్రమాదం ప్రవేశించగానే పసికట్టగలుగుతున్నాడు. ఇంద్రియాల శక్తిలో మార్పులేదు. అటు చూడు.."

వినోద్ చూడకపోయి ఉంటే నేను గమనించేవాడినే కాను. కంప్యూటర్ మీద సీరియస్‌గా పనిచేస్తున్నాయి అతని రెండుచేతులు. కానీ ప్రక్కనున్న ప్లేట్ లోంచి అతను తీసుకుని తింటున్నాడు. మూడో చెయ్యి ఉన్న దాఖలాలు లేవు. నేను ఆలోచిస్తూ గదిలోకి వచ్చాను.

"ఐదుగురి రికార్డులు రెడీ" నేను గదిలోకి అడుగుపెడుతూంటేనే చెప్పింది రోబో. వారందరి పేర్లు, పుట్టినతేదీలు వంటి మామూలు వివరాలు దాటేశాను. ఐదుగురి మధ్య కామన్ పాయింట్స్ ఏమైనా ఉన్నాయా అని వెతకసాగాను.

ఏమీ కనబడలేదు. వాళ్ల మెడికల్ రికార్డులు వెతికాను. అన్నీ మామూలుగానే ఉన్నాయి. కుర్చీలో వెనక్కివాలాను ఆలోచిస్తూ. నేను చంద్రమండలంలో ఉన్నానని మరచిపోయాను. స్లోమోషన్‌లో నా వీపు కుర్చీని తాకేసరికి కాస్త సమయం పట్టింది. చంద్రమండలంలోని ఏదైనా అదృశ్యశక్తి ఇందుకు కారణమా? మనిషి తన అజ్ఞానాన్ని దాచుకునేందుకు అదృశ్యశక్తిని సృష్టిస్తాడు. కారణం తెలిసేంతవరకూ ఆ అదృశ్యశక్తి మనిషిని ఆడిస్తుంది.

ఇప్పుడు వీళ్ల విచిత్ర ప్రవర్తనకి కారణం ఏమిటి?

"నేను వాళ్లని వ్యక్తిగతంగా ఓసారి పరిశీలించాలి" చెప్పాను వినోద్‌తో.

చంద్రమండలానికి నా రాక రహస్యంగా ఉంచాల్సి వస్తుంది. లేకపోతే ఇక్కడ ఏదో జరుగుతోందని పుకార్లతో విశ్వం దద్దరిల్లుతుంది. అందుకనే వినోద్ ఒక్కడే నా అవసరాలు చూస్తున్నాడు. నన్ను ఓ ప్రత్యేక గదిలోకి తీసుకువెళ్లాడు వినోద్. వినోద్ ఓ రోగిని పట్టుకువచ్చేలోగా నేను నాకు అవసరమైన పరికరాలు గదిలో అమర్చుకున్నాను. అతడిని తీసుకువచ్చి నా ఎదురుగా కూర్చోబెట్టాడు వినోద్.

"నీ పేరు?" అడిగాను.

"యశ్పాల్" గంభీరంగా ఉంది అతని స్వరం.

అతడి తలకు ఎలక్ట్రాడ్లు అమర్చాను. వాటిని కంప్యూటర్‌తో కలిపాను. అవి అమరుస్తున్నప్పుడే నెమ్మదిగా నానో ఎలక్ట్రాడ్లను అతడి మెదడులోకి దూర్చాను. అతను మామూలుగా మాట్లాడుతున్నాడు. నేను పంపిన కాట్‌సెల్స్ అతని నరనరాల ప్రవేశించి రక్తంలో ప్రవహించసాగాయి.

అతనితో మాట్లాడుతూ మీటనొక్కాను. కాట్‌సెల్స్ కదలికను గమనిస్తున్న నాకు ఒక్క నిముషం ఏం జరుగుతుందో అర్థంకాలేదు. జరుగుతున్నది అర్థమ య్యేసరికి నా రక్తం గడ్డకట్టినట్టయింది.

సాధారణంగా ప్రతి మనిషి శరీరంలో తెల్లరక్తకణాలు, ఎర్రరక్తకణాలు ఉంటా. ఎర్రరక్తకణాలు శక్తినిస్తాయి. తెల్లరక్తకణాలు రక్షణనిస్తాయి. శరీరంలో సైనికుల వంటివి ఇవి. శరీరంలోకి ప్రమాదకరమైనదేది ప్రవేశించినా ఇవి వెంటనే యుద్ధా నికి బయలుదేరతాయి.

ఇవి గెలిస్తే రోగం రాదు. తెల్లరక్తకణాలు ఓడిపోతే వ్యాధులు, రోగాలు వస్తాయి. కానీ ఈ వ్యక్తి శరీరంలో తెల్లరక్తకణాలతో పాటూ ఇంకేవో ఉన్నాయి.

అన్నీ రూమర్లే!

తారల వ్యవహారాలు వెరైటీగా ఉంటాయి. జూనియర్ ఎన్టీఆర్‌తో సమీరా రెడ్డి 'దోస్తీ' సంగతి ఈమధ్య బాగానే వినిపిస్తోంది! అయితే ఈ విష యమై ఆమెని ఓ ఆసామీ కదిలిస్తే- 'నాకు సినిమాల్లో నటించడానికే టైము చాలడం లేదు. ఇక ఇలాంటి లవ్వులకీ గివ్వులకీ టైమెక్కడా?' అంటూ కొట్టి పారేసింది. అసలు సమీరాని తన కొత్త చిత్రాల్లో నాయికగా ఎన్టీఆర్ రిక మెండ్ చేయడం వల్లనే ఆ సినిమాలు ఆరంభం కాకుండానే క్యాన్సిల్ అయ్యాయని జోరుగా వినిపిస్తోంటే ఆమె ఇలా వ్యాఖ్యానించడం ఆలోచిం పజేసేదే మరి! ఏదేమైనా నిప్పులేనిదే పొగ ఎలా వస్తుందంటారు?

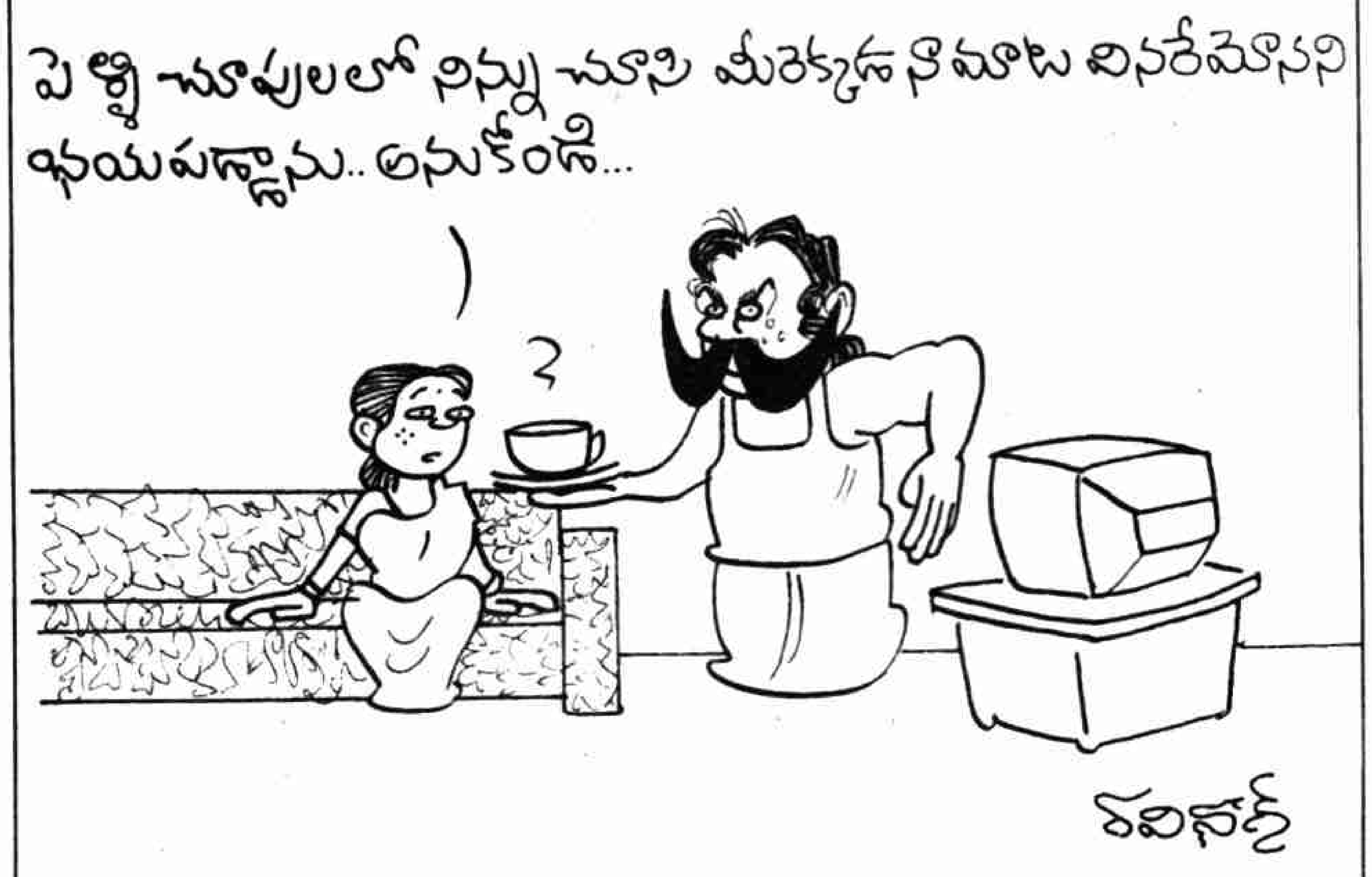

అవి తెల్లరక్తకణాలకన్నా వెయ్యవ వంతు వేగంతో పనిచేస్తున్నాయి. క్షణంలో కాట్‌సెల్స్ అదృశ్యమైపోయాయి. ఎలక్ట్రాడ్లు తుత్తునియాలయ్యాయి. నానో ఎలక్ట్రాడ్లను సైతం పసికట్టేశాయవి!

★★★

మిగతా ఐదుగురిలోనూ ఆ విపరీతకణాలేవో ఉన్నాయి. నేను కనుగొన్న విషయం వినోద్‌కి చెప్పాను.

"చంద్రమండల వాతావరణం వల్ల వచ్చిన మార్పులా ఇవి?" భయంగా అడిగాడు.

తల అడ్డంగా ఊపాను. "మరి?" అడిగాడు వినోద్.

"ఇంకొన్ని పరిశోధనలు చేయాలి!" ముక్తసరిగా అన్నాను. నన్ను ఒంటరిగా వదిలి వెళ్ళిపోయాడు వినోద్.

నేను వాళ్ళ ఐదుగురినీ గమనిస్తూ కూర్చున్నాను. ప్రతివ్యక్తిలో రోగనిరోధక శక్తి ఉంటుంది. ఈ రోగనిరోధక వ్యవస్థను ఇమ్యూన్ సిస్టం అంటారు. ఈ ఐదు గురిలో ఈ ఇమ్యూన్ సిస్టం వెయ్యిరెట్లు అధికంగా అభివృద్ధి చెందింది. శరీరం లోకి మత్తుపదార్థాన్ని పంపితే క్షణాల్లో విరుగుడు తయారుచేస్తోంది వీళ్ల ఇమ్యూన్‌సిస్టం. ఇది వీళ్ల శరీరం ప్రాకృతికంగా అభివృద్ధి చేసిందా? లేక కృత్రి మంగా ఎవరైనా...నాకో అనుమానం వచ్చింది. వెంటనే కంప్యూటర్‌ని 'ఇమ్యూన్ సిస్టం'పై పరిశోధనల గురించి అడిగాను. సమాధానాలు సంతృప్తికరంగా లేవు.

"ఇమ్యూన్ సిస్టంపై నిషేధిత పరిశోధనలు" గురించి అడిగాను.

సమాధానాలు చూస్తున్న నా కళ్ళు 'ష్వార్జ్ చైల్డ్' అన్న పేరు వద్ద ఆగిపో యాయి. ఎలా మర్చిపోయాను ఇతనిని. డాక్టర్ ష్వార్జ్ చైల్డ్‌ను జీనియస్ అన వచ్చు. వైద్యం విషయంలో ఆయన ఎవరి ఊహకూ అందనిరీతిలో పరిశోధ నలు చేసేవాడు. ఒకరకంగా చెప్పాలంటే ఆయన వల్లే నేను వంద ఏళ్ళకు పైగా బ్రతకగలుగుతున్నాను. నాకు నలభైఏళ్ళ వయసులో క్యాన్సర్ వస్తే ష్వార్జ్ చైల్డ్ చికిత్స చేశాడు. 'ఇంతవరకూ ఎవ్వరికీ ఇవ్వని మందు ఇచ్చాను. నీకు చావు లేదు ఫో' అన్నాడు.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్లకి అతను ప్రభుత్వ వ్యతిరేక పరిశోధనలు చేస్తున్నాడని, భూమినుంచి వెళ్లగొట్టారు. చంద్రమండలంపైకి వచ్చాడు. కానీ ఇక్కడ కూడా వివాదాల్లో ఇరుక్కుంటే పరిశోధనకని నన్ను పంపారు. డాక్టర్ మెదడులో విప్లవా త్మకమైన ఆలోచన బీజాలున్నాయని గ్రహించిన నేను ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరిం చాను. ఇప్పుడు డాక్టర్ ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలియదు. అదృశ్యమయ్యేముందు డాక్టర్ ఇమ్యూన్‌సిస్టంపై పరిశోధనలు చేస్తున్నాడు. నాకు అర్థమయింది. మళ్లీ అయిదుగురి మెడికల్ రికార్డులు పరిశీలించాను. ఐదుగురూ ఏదో ఒక వయ సులో క్యాన్సర్‌తో బాధపడ్డవాళ్ళే. కానీ ఇప్పుడు వాళ్లలో క్యాన్సర్ కణాలు మచ్చుకి కూడా లేవు.

ఎలా ఉంటాయి? క్యాన్సర్ కణాలు పుడుతూనే ఛస్తూంటే. ఇప్పుడువాళ్ల శరీ రాల్లో దేనికోసం వెతకాలో నాకు తెలుసు. రోబోసెర్చ్‌రోబోను ఒకరి శరీరంలోకి ప్రవేశపెట్టాను. శరీరంలో దాని కదలికలను గమనించసాగాను. ఎటువంటి ప్రతి క్రియ లేదు.

కానీ సెర్చ్‌రోబో పంపే సంకేతాలు నాకు విలువైన సమాచారాన్ని అందిస్తు న్నాయి. డాక్టర్ ష్వార్జ్‌చైల్డ్ పరిశోధనలు ప్రమాదకరమైనవి. ఆయన రోబోవై ద్యులను సృష్టించాలని ప్రయత్నించాడు. ఈరోబో వైద్యులు కళ్లకు కనబడరు. నానో రోబో వైద్యులన్నమాట. ఈ రోబోల్లో నానోకన్నా వందరెట్లు చిన్నగా ఉండే బ్యాటరీలుంటాయి. ఈ బ్యాటరీలు శక్తిని తెల్లరక్తకణాల నుంచి గ్రహి స్తాయి. ఈరోబోలకు శక్తివంతమైన సెన్సార్లుంటాయి.

ఆ సెన్సార్ల ద్వారా వీరు అణువులను, కణాలను గుర్తిస్తారు. శరీరంలో ప్రవే శించేవి మంచివా, చెడ్డవా అని నిర్ణయించి మంచివైతే వదిలేస్తారు. చెడ్డవైతే నాశనం చేసి ఆ శక్తిని గ్రహించి మరింత శక్తివంతులవుతారు.

ఇది 'ప్యార్క్ చైల్డ్ ప్రతిపాదన. తెల్లరక్తకణాల వంటి వాళ్లన్నమాట ఈ నానో రోబోలు. ఈ రోబోలన్నిటి కంట్రోల్ సెంటర్ మెదడులో ఉంటుంది. మెదడు వీళ్ళు చెప్పినట్టు నడుస్తుందా, వీళ్ళు మెదడు చెప్పినట్టు వింటరా అన్నది కొంతకాలానికి ఒకటే అయిపోతుంది. రోబోలు మనిషిని నడిపిస్తాయి. మనిషి రోబోలను నియంత్రిస్తాడు. మనుషులు రోబోలు అవుతారు. రోబోలు మనుష లవుతాయి. గుండె ఆగిపోతే గుండెను మళ్లీ నడిపిస్తాయి. ప్రమాదం ఉందని గ్రహిస్తే దాన్ని ఎదుర్కొనే చర్యలు చేపడతాయి. అందుకే టీవీ చూస్తూ కూడా పాకుతూ వస్తున్న జీవిని గుర్తించగలిగాడు ఓ వ్యక్తి. ఆకలి వేస్తున్న సమాచారం అందగానే ఆహారం అందే ఏర్పాట్లు చేశాయి రోబోలు. నాకు అసూయగా అని పించింది. 'ప్యార్క్ చైల్డ్'ని చంద్రమండలం పంపడం కాదు. భూమిలోనే చంపేసి ఉండాల్సింది. భూమిలోనే ఎంతో అభివృద్ధి చెందిన నానో రోబో వైద్యు లను తయారుచేశాడు డాక్టర్ ప్యార్క్‌చైల్డ్. ఇక్కడ చంద్రమండలం చేరి వాటిని మరింతంగా అభివృద్ధివరచాడు.

నాలో ఉన్న నానోరోబోలన్నా వీళ్లలో ఉన్న రోబోలు మరింత శక్తివంతమై నవి. నాలో రోబోలకు సంవత్సరానికి ఓసారి బ్యాటరీలు ఛార్జి చేయాలి. వీళ్లలో రోబోలు తమంతట తాము శక్తిని సృష్టించుకుంటాయి. నా మనసు కుతకుత ఉడ కసాగింది. నా క్యాన్సర్‌కి చికిత్స చేసేముందే డాక్టర్ నాకు అన్నీ వివరించాడు.

"ఈ రోబోలు జీవులలో, జంతువులలో బాగానే పనిచేశాయి. కానీ మనుష లలో ఇంతవరకూ ప్రవేశపెట్టలేదు. నీమీదే ప్రయోగం చేస్తున్నాను. విఫలమైతే మరణం లభిస్తుంది. ప్రయోగం విజయవంతం అయితే అందరికన్నా ఎక్కువ కాలం బతుకుతావు. ఆరోగ్యంగా బతుకుతావు'' అన్నాడు.

"క్యాన్సర్‌తో ఎలాగూ చావు తప్పదు. మీ ప్రయోగం విజయవంతం అయితే బతుకుతాను'' అన్నాను.

డాక్టర్ ప్రయోగం విజయవంతమైంది. నాలో క్యాన్సర్ నశించింది. కానీ డాక్టర్ తన ప్రయోగ ఫలితాలను ప్రపంచానికి వెల్లడించడం నాకు ఇష్టం లేదు. ఎందుకంటే డాక్టర్ చేసే నానోరోబోలు చికిత్స ప్రాచుర్యానికి వస్తే ఇక డాక్టర్ల అవసరం ఉండదు. మందుల అవసరం ఉండదు. రోగాలుండవు. చావులు ఉండవు. అదీగాక నాలా అంత చక్కటి ఆరోగ్యం మరొకరికి ఉండకూడదు.

ప్రపంచం అల్లకల్లోలం అవుతుంది. మందుల తయారీ కంపెనీలు దెబ్బతిం టాయి. డాక్టర్లంతా దిక్కులేనివాళ్లవుతారు. ఆపై మరణాలుండవు. అదీగాక మరణం నావైపు ఎంతో ఆలస్యంగా వస్తుంది. నేను బతికినంత దీర్ఘకాలం మరె వ్వరూ బతకడానికి వీల్లేదు. మరొకరికి డాక్టర్ రోబో వైద్యం చేయకూడదు. అందుకే డాక్టర్ మీద నేరారోపణ చేసి చంద్రమండలం తరిమేశాను. ఇక్కడ ఏవో ప్రయోగాలు చేస్తున్నాడని తెలిసి అతడు ప్రమాదకారి అని రిపోర్ట్ ఇచ్చి అతడి మెదడును శూన్యం చేశాను. అంతలోగా ఈ ఐదుగురికీ చికిత్స చేశాడన్నమాట. పళ్ళు పటపటకొరికాను.

"నేను వందేళ్ళుదాటి బతుకుతుంటేనే అందరూ ఆశ్చర్యపోతున్నారు. నన్ను దేవుడిని చూసినట్టు చూస్తున్నారు. ఇప్పుడు వీళ్ళు నాకన్నా ఎక్కువకాలం బతుకుతారు''

"వీళ్ల శరీరాలలో ప్రమాదకరమైన పరిణామాలు జరుగుతున్నాయి. వీరిని తక్షణం చంపేయకపోతే మానవజాతికి తీవ్రమైన ప్రమాదం వాటిల్లుతుంది. ఇటువంటి పరిణామాలు సంభవించడం విషయంలో ఓ పరిశోధన కమిటీ వేయాలి'' రిపోర్ట్ ఇచ్చాను వినోద్‌కి.

ఓ కాపీ భూమికి పంపాను.

పరిశోధన కమిటీ బాధ్యత నాకే అప్పగిస్తారని నాకు తెలుసు. ఐదుగురిని దగ్గ రుండి చంపించాను. ఇంకా ఇటువంటి ఎదుగుదల ఎవరిలోనైనా ఉందోనని పరి శీలించాను. లేదు. ఇప్పుడు సంతృప్తిగా ఉంది. ప్రపంచంలో అత్యధికకాలం జీవించగలిగేది నేనే. భూమికి తిరుగుముఖం పట్టాను. రాకెట్ భూమిని చేరు తూంటే డాక్టర్ నాతో అన్నమాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. "నాకు రోబోలు నడిపే మనిషిని తయారుచేయాలని ఉంది. దాంతో మనిషిలో చెడు ఆలోచనలను రోబోలు నియంత్రిస్తాయి. ఇక ప్రపంచంలో దుర్మార్గం అంతమైపోతుంది''

డాక్టర్ అంతా సరిగ్గానే ఆలోచించాడు. కానీ ఒక విషయంలో పొరపాటు పడ్డాడు. రోబోలు నిర్జీవమైనవి. వాటికి బాధ, సుఖాలు తెలియవు. ఇష్టాయిష్టా లుండవు. కానీ మనిషి శరీరంలో చిరకాలం ఉండడం వల్ల రోబోలు కూడా మనిషి నుంచి మౌలిక లక్షణాలు నేర్చుకుంటాయి. రోబోలకు కూడా అసూయ పడడం, అబద్ధాలు చెప్పడం అలవాటవుతుంది. లేకపోతే నేను ఆలోచించడం, నాకన్నా శక్తివంతమైన రోబోలను చూసి అసూయపడడం, నన్ను మించిన రోబో మనుషులుండకూడదని వాటిని చంపించేయడం ఏమిటి?

రాకెట్ భూమిని చేరింది. ఎప్పటినుంచో నన్ను వేధిస్తున్న ప్రశ్న మళ్ళీ తలె త్తింది. మనుషులు నన్ను మనిషి అంటున్నారు. నాలో ఉన్న నానోరోబోలు నన్ను రోబో అంటున్నాయి.

ఇంతకీ నేనెవరిని? మనిషినా? రోబోనా?

★

ఆఫీసులో కునుకు

ఆఫీసులో నిద్రపోవడం ప్రభుత్వోద్యోగుల జన్మహక్కంటూ ఎన్నో జోకులు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. వాటిమాటేమో గానీ ఆఫీసు పనివేళల్లో కొద్దిపాటి కునుకు తీయడం వల్ల బోలెడు లాభాలున్నాయని పరిశోధకులు చెబుతున్నారు. అరగంటలోపు మధ్యాహ్న భోజనమయ్యాక చిన్న నిద్ర తీయడం వల్ల పని సామర్థ్యం పెరుగుతుందని హార్వర్డ్ నిపుణులు ప్రకటిం చారు. కొన్ని కఠినమైన సమస్యల పరిష్కారానికి ఇదే మార్గమని అంటు న్నారు. మెదడు పొరల్లో వివిధ అంశాలు నిక్షిప్తం కావడానికి ఈ చిన్నపాటి కునుకు దోహదం చేస్తుందనేది వారి మాట.

నడకతో ఆరోగ్యం

ఇంట్లో గంటల కొద్దీ పనికంటే కొద్దిసేపు నడవడం వల్ల మహిళలకు ప్రయోజనం ఉంటుందని ఇటీవల పరిశోధనల్లో వెల్లడైంది. ముఖ్యంగా అరవై ఏళ్ళు పైబడినవారికి వారానికి రెండున్నర గంటల నడక లాభిస్తుంద నేది వారి మాట. ఇంట్లో గిన్నెలు తోముకోవడం, ఐరన్ చేయడం వంటి పనుల వల్ల శారీరకంగా కొంత ప్రయోజనం కలిగినా ఆరోగ్యపరంగా అంత ప్రభావం ఉండదని చెబుతున్నారు.
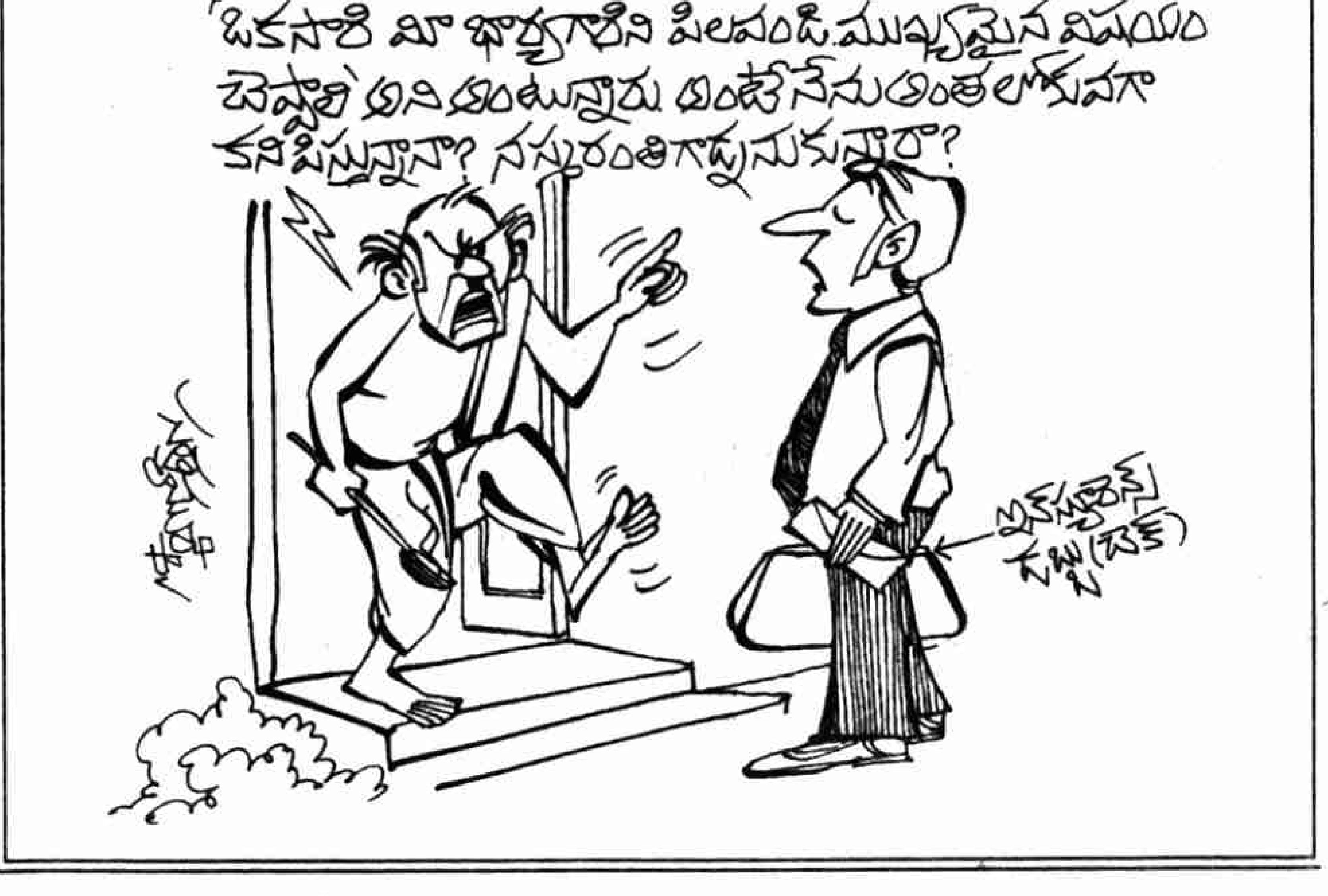
-శ్రీసాయిపల్లవి